

αυτῶν καὶ τὰ χρέηματα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν. Πρὸς δὲ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας δέουσι διευθύνει μόνον λογαριασμὸν τῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων κατὰ τὸν παζέντα κανονισμόν.

β'. Δὲν εἶναι δεκτὰ ἄλλα ἐξόδα εἰμὴ ὅσα γίνονται κατὰ διαταγὴν ρητὴν τῆς Γραμματείας, στηριζομένην εἰς μὴ ἀνάγκην τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ ἐπικυρωθεῖσαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ εἰς ἔγγραφον αἰτησίην τινος τῶν ὑπαλλήλων ἢ πολιτῶν ἐγκριθεῖσαν παρὰ τῆς Γραμματείας, καὶ ἐπικυρωθεῖσαν ὡσαύτως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

γ'. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐπεξεργάζονται κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπικυρωθέντες, ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὸ ὅποιον παρειαγείῃ ἡ τελευταία οἰκονομικὸν σύστημα. Ὁ αἰώτερος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμήματος περὶ μετὰ τοῦ ιδίου καὶ τῶν ἐπιλοίπων ὑπαλλήλων τοῦ λογαριασμοῦ, μετὰ τὰς παρατηρήσεις του. Ἰδιαίτερος κανὼν, ὑποκαταστάσει λογαριασμὸς δὲν θεωρεῖται.

Οἱ λογαριασμοὶ ἀνάγκη νὰ συνοδεύονται μετὰ τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις τοῦ διμηνιαίου μισθοῦ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, καὶ μετὰ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν, ὅσαι κατὰ τὸ αἰωτέρω Ε' ἄρθρον διατάχθησαν καὶ ἐνηργήθησαν. Διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Γραφείου δὲν εἶναι χρεῖα ἀποδεικτικῶν.

Ζ'. Ἡ πρώτη διμηνία ἀρχεται ἀπὸ 1^{ης} Ἰουνίου τοῦ ἐρχομένου, ὅποτε ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν καὶ ὁ παρὼν κανονισμός. Οἱ μέχρι τοῦδε λογαριασμοὶ τῶν Διοικητῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων δέουσι ἐπεξεργασθῇ κατὰ τὸν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν.

Η'. Κατὰ συνέπειαν τοῦ Ε' ἁρθρου δὲν εἶναι δεκτὰ οὔτε ἐξόδα τῶν ἀποστελλομένων μετὰ τοὺς λογαριασμοὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἢ μετὰ ἄλλα ἔγγραφα. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν Διοικητῶν πέμπονται ἢ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, ὅπου ὑπάρχει, ἢ διὰ συμπεσούσης ἀσφαλούς εὐκαιρίας. Ἀνίστως ἀπαράιτος ἀνάγκη ὑπαγορεύσῃ νὰ σταλῶσιν ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, συγχωρεῖται ἢ μίσθωσις ἐνὸς ἐπίτηδες πεζοδρόμου.

Θ'. Ἐκαστος τῶν Διοικητῶν ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ ἀναφέρῃ, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ πῶς μεταρρυθμίσεις δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς ὑπαλλήλους, χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὴν πρόδον τῆς Διοικητικῆς μηχανῆς.

Ι'. Εἰς ὅποιον μέρος τοῦ Κράτους ἡ ἀνάγκη ὑπαγορεύσῃ, στέλλεται Ἐκτακτὸς Διοικητὴς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ι' ἁρθρου τοῦ διαληφθέντος 504 ψηφίσματος α'. Ὁ μισθὸς καὶ ἡ δαπάνη τῶν τοιούτων προσδιορίζεται εἰς τὸ αὐτὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναλόγων μετὰ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἕκαστος ἐπιφορτίζεται.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ Διοικηταὶ πέμπουσι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διὰ τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ διὰ νὰ τοὺς συντροφεύτῃ μετὰ τὰς παρατηρήσεις του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΔΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 301.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ:

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΤΕΙ.

Α. Ὁ Κ. Σιαουμπέρτ Γερμανὸς διορίζεται Ἀρχιτέκτων τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὼν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΔΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐν Ναυπλίῳ, 7 Ἰουνίου.

Ὁ Κύριος Γ. Τερτσέτης διορίσθη διδάσκαλος τῆς Γενικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας εἰς τὸ ἐνταῦθα Κεντρικὸν Πολεμικὸν Σχολεῖον. Τὴν 31 τοῦ αἰαίου ἔκαμεν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων, προοιμιασθεὶς μετὰ τὸν ἐξῆς ἀρμοδιώτατον πρόλογον.

Εἶναι πρέπον νὰ ἐνατχολώμεθα εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμεῖς, οἵτινες εἴμεθα ἤδη ὑπόθεσις ἱστορίας εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἔχομεν μεγάλην χρεῖαν τῶν μαθημάτων τοῦ παρελθόντος, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔθνος μας, ἔθνος μέγα, ἐνδοξον καὶ διαρκές. Ἄν ἤθελα μετὰ λόγου, δεινὸς νὰ καλλωπίσω, ὦ νέοι, αὐτὰς τὰς ἀληθείας, βέβαια ὁ αἰώνιος ἥλιος κατὰ τὴν δύσιν του ἤθελε μᾶς εὖρει ἀκόμη ὀμιλοῦντας. Ἄλλ' ἢ ὥρα τῆς ἐργασίας βιάζει, καὶ ἂς μὴ καταχρώμεθα τὸν καιρὸν διαλεγόμενοι. Ἐπειτα νομίζω, ὅτι αἱ ἀληθεῖς ἀρχαὶ τῶν πραγμάτων μόλις ὑποδεικνύμεναι γίνονται εἰς νοῦν ὀρθόν, ὡς τὸν ἰδικὸν σας, (ἐὰν δὲν παρεξέβητε τὴν Ἑλληνικὴν σας καταγωγὴν), γίνονται γονιμώταται παρὰ τῶν. Ἄς μιμηθῶμεν ἐκεῖνους μεταξὺ τῶν προγόνων μας, οἵτινες ἦσαν συντομώτατοι εἰς τὸ λέγειν, καὶ δραστήριοι εἰς τὸ ἐνεργεῖν. Ἄς μιμηθῶμεν τοὺς Λακεδαιμόνας, καὶ ἂς ἀναπτύξωμεν ἐν βραχυλογίᾳ τὰς προμηθευθείσας ἀληθείας.

Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τῆς γῆς ταύτης ἐτάθησαν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μεταξὺ τόσων λαῶν τῆς οἰκουμένης συνελαβόν καὶ ἔπραξαν τὰ πλέον ἀξιοθαύμαστα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὸ μεγαλεῖον ἀνέβησαν μετὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ λόγου οἱ ῥήτορες καὶ οἱ ποιῆται. Τὸ δὲ θαῦμα τῶν ἔργων παραπεμπόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας ἢ διὰ προφορικῆς παραδόσεως, ἢ διὰ βιβλίων συγγραμμάτων, ἐφώτισε πολυαρίθμους γενεάς.

Εἰς τὰς πηγὰς ταύτας ἔπιεν ἡ Εὐρώπη τὴν μάθησιν τῆς, τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν τῆς, καὶ κατέστη ὅ,τι εἶναι, καὶ ἐκεῖνος, εἰς τὸ ὅποιον προσηνύει, ὅτι θέλει φθάσει.

Δὲν εἶναι καύχημα ἀνδρὸς Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀλήθεια μαρτυρουμένη ἀπὸ μνημεῖα καθημερινά, ἂν εἰπῇ, ὅτι ἡ νέα Εὐρώπη ὀφείλει εἰς τῶν Ἑλλήνων τὰς γνώσεις, εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐθνικισμὸν τῆς, τὸ νὰ εἶναι, ἂν καὶ μικροτέρα πᾶντ' ἄλλων μερῶν τῆς ἐπιγεφυρωμένης, τὸ νὰ εἶναι λέγω ἢ κυρία τῆς ἐκείνου τοῦ ἐπιλοίπου Κόσμου, καὶ τὸ νὰ μὴ δυναίμεθα ὅχι μόνον νὰ προδῶμεν, ἀλλ' οὔτε νὰ ὑποπειθώμεν τὴν ἐποχὴν, καὶ ἢν θέ-

Αρ. 15 8 Ιουνίου 1832.

Ετος Α'

ΤΕΤΑΡΤΗ. — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ,

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ!

Εἰς σ.σ., Φοίνικες 36.
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Τχυδρουμεῖου.

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 326. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ τάξις εὐκολύνει πολὺ τὴν πρόσδον πάσης ὑπη-
ρεσίας·
Ἐπειδὴ οἱ κανονισμοὶ οἱ διαγράφοντες τὴν δαπάνην τοῦ
δημοσίου ἀνθρώπου πολεμοῦν τὴν αὐθαίρετον καὶ τὴν κατὰ χρο-
νὸν·
Ἐπειδὴ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσωπικοῦ ὑποβάλλει
τὴν ἀργίαν τῶν πολιτῶν, καὶ δίδει χώραν εἰς ποικίλας κατα-
χρήσεις·
Οφείλοντες νὰ βελτίσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν οἰκονομικώτε-
ρα καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν συμφέροντα τοῦ ἔθνους·
Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1830 ὑπ'
Ἀρ. 504 ψήφισμα α', καθὼς καὶ τὴν κατὰ τὴν 26 Σεπ-
τεμβρίου 1828 διάταξιν συναδευθεῖσαν μετὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 6,662
ἐγκύκλιον τῆς τότε Κυβερνήσεως·
Ἐπὶ τῇ βάσει ὡς ἐγγιστα τῆς ἡδὴ ὑφισταμένης περιφε-
ρείας καὶ τῶν παραδεδογμένων ὑπαλλήλων Ἀρχῶν εἰς ἐκάστην
Διοίκησιν·

Διατάττομεν.
ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ Προσωπικοῦ.

Α'. Οἱ Διοικηταὶ διορίζονται κατὰ τὸ β' ἄρθρον τοῦ
μημονευθέντος ὑπ' ἀρ. 504 ψηφίσματος α'. Ὅπου ὑπάρ-
χει Διοικητὴς, διορίζεται καὶ Ἀστυνόμος· ὅπου ὑπάρχει
Τοποτηρητὴς, ἐκεῖ ὁ ἴδιος ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἀστυνομικὰ χρέη·
εἰς μέρη ἀπόκεντρα διορίζεται ἓνας Ὑπαστυνόμος· εἰς ἐπαρ-
χίας, ὅσαι ἔχουσιν λιμένας καὶ ναυτικὸν, διορίζεται Λιμε-
νάρχης καὶ Ὑγειονόμος, ἢ Ὑγειονομολιμενάρχης, ἢ Ὑγια-
στυνομολιμενάρχης· εἰς τὰς ἐχούσας μόνον λιμένας ἀνευ
ἐμπορίου, ἐκεῖ ἡ Γελῶντις ἐνεργεῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ὑγειονο-
μολιμενάρχου. Προσεχῶς δημοσιεύεται ὁ πίναξ τῆς ἐνεστῶσης
περιφέρειας καὶ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλή-
λων ἐκάστης διοικήσεως.
Β'. Ὁ Διοικητὴς ἔχει δύο Γραμματεῖς, πρῶτον καὶ δεύ-
τερον· εἰς τὰ μέρη, ὅπου τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ ἀριθμὸς
τῶν κατοίκων εἶναι μέγας, ἔχει καὶ τρίτον. Ὁ Τοποτη-
ρητὴς, ἢ ὁ Ἀστυνόμος, ἓνα· εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπαρχίας,
ὅπου οἱ Λιμενάρχαι εἰς τοὺς ἐμπορικὰς ναυτικὰς λιμένας,
ἢ ὁ Ὑγειονόμος, ἓνα· οἱ φύλακες τῶν Ὑγειονομικῶν κα-
ταστημάτων προσδιορίζονται ἀναλόγως μετὰ τὴν ἑκτασιν τοῦ
λίμενος καὶ μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς ὑγείας.
Γ'. Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι διορίζονται ἀπο-

τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ οἱ φύλακες
τῶν Ὑγειονομείων. Οὐδεὶς τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἀναγνωρί-
ζεται ὡς τοιοῦτος, μήτε λαμβάνει μισθὸν, ἢ δὲν φέρῃ διά-
ταγμα τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Γραμματείας.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ μισθῶν καὶ δαπάνης.

Δ'. Προσδιορίζεται μηνιαίος μισθός:

Εἰς τοὺς Διοικητὰς Φοίνικες	200
Εἰς τοὺς Τοποτηρητὰς	160
Εἰς τοὺς Α' Γραμματεῖς τῶν Διοικητῶν	120
Εἰς τοὺς Β'	80
Εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν Τοποτηρητῶν	100
Εἰς τοὺς Ἀστυνόμους τῶν μεγάλων καὶ ἐμ- πορικῶν ἐπαρχιῶν	120
τῶν μικροτέρων	100
Εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους	80
Εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν Ἀστυνόμων	70
Εἰς τοὺς Β'	60
Εἰς τοὺς Ὑγειονόμους	120
Εἰς τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν	80
Εἰς τοὺς Λιμενάρχας	100
Εἰς τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν	60
Εἰς τοὺς Ὑγειονομολιμενάρχας	100
Εἰς τοὺς Φύλακας	40

Σημειώσεις.

α. Εἰς τοὺς ἀνευ ἐμπορίου λιμένας, ὅπου διο-
ρίζονται Ὑγειονομολιμενάρχαι ἢ Ὑγιοα-
στυνομολιμενάρχαι ἐκ τῶν ἐντοπιῶν, ὁ
μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται ἀνὰ Φοίνικας
κατὰ μῆνα 40

β. Ὅσοι Τελῶναι ἐκπληροῦν καὶ τὰ χρέη
τοῦ Ὑγειονομολιμενάρχου, δὲν λαμβάνουν,
εἰμὴ τοῦ μισθοῦ τοῦ Τελῶναι.

γ. Προσδιορίζονται καὶ μηνιαῖα ἐξόδα τοῦ
γραφείου

Διὰ τοὺς Διοικητὰς Φοίνικες	20
Διὰ τοὺς Τοποτηρητὰς	15
Διὰ τοὺς Ἀστυνόμους τῶν μεγάλων ἐπαρχιῶν	12
τῶν μικροτέρων	10
Διὰ τοὺς Ὑπαστυνόμους	6
Διὰ τοὺς Ὑγειονόμους τῶν ἐμπορικῶν λιμένων	10
τῶν μὴ ἐμπορικῶν	6

Σημειώσεις.

α. Ὅσοι τῶν διαλεχθέντων ὑπαλλήλων συνάξουν
ἐθνικὰ δικαιώματα, ὀφείλουν νὰ στέλλουν κατὰ τὸν λογαρί-

λῶν τῆς παιδείας. Σεῖς εἰσθε ἓνας λαός, εἰς τὸν ὅποιον ὑποχρεώσεις μας εἶναι πολλαὶ καὶ μεγάλαι· διότι ἀπὸ αὐτοῦ οἱ πεπαιδευμένοι μας ἔλαβον τὰς γνώσεις των· οἱ ποιηταὶ μας τὰς ἐμπνεύσεις των· καὶ οἱ πατριῶται μας τὰ λαμπρότερα των παραδείγματα ἀπὸ σᾶς τῶν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Αἱ τέχναι, καὶ ἡ φιλολογία θοῦν καθ' ὃν καιρὸν τοῦτος ὁ τόπος ἦτον ἄγνωστος, καὶ ἄρῃος. Ὅθεν αἰσθανόμεθα μίαν ὑπερήφανον εὐχαρίστησιν, ἀντιτρέχοντες εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς δόξης τῆς ποτὲ πεφωτισμένης καθέδρας τῆς μαθήσεως, καὶ σοφίας· καὶ αὐτὸς ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ νᾶ συστήσωμεν σχολεῖον εἰς Ἀθήνας ἐξουσιάζοντες εἰς ἡμᾶς πολλὰς ἡδονικὰς σκέψεις. Μέλη ἐνός φιλολογικοῦ κλασικοῦ καταστήματος, αἰσθανόμεθα μετὰ χαρὰν, ὅτι ἡ κοινωνία μεταξὺ τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν, τὴν ὁποίαν διὰ πολλὸν καιρὸν διέκοψεν ἡ σκληρὰ τυραννία, θέλει ἀνανεωθῆ, καὶ ἐξακολουθεῖ πάλιν πρὸς ἀμοιβαῖον ὄφελος. Ζῶντες ὑποκάτω εἰς μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία χρεωστεῖ εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἐλευθέρων καταστημάτων τὴν δόξαν τῆς, τὰ ἀγαθὰ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τὴν πολιτικὴν εὐδαιμονίαν τῆς, ἐπευχόμεθα μετὰ ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰς ἐσᾶς τὴν ταχεῖαν διάδοσιν τῶν ἰδίων ἀγαθῶν.

Σᾶς ἐπευχόμεθα εἰδικώτερον τοῦτο, καθότι ἀπὸ τὴν ἱεράν γῆν τῆς πατρίδος σας μέλλει νὰ διωχθῇ ἡ τυραννικὴ ἀμαθία καὶ δεισιδαιμονία, καὶ νὰ ἀναφανῇ ὁ χριστιανισμὸς, εἰς τὸ φυσικόν τοῦ καλλοῦ καὶ ἀπλότητος.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ Σᾶς ἐξηγήσωμεν ὅλα τὰ καλὰ, ὅπου θέλουν προκύψει ἀπὸ τὸ σχολεῖον εἰς Ἀθήνας· διὰ τοῦ καταστήματος τούτου σᾶς προτρέπομεν μόνον νὰ προχωρήσετε εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον τόσον καλὰ ἀρχίσατε. Οἱ πρόγονοί σας ἦτο λαὸς γενναῖος, καὶ εὐγενής· ἀποτεινόμενοι τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ἐδείξατε, ὅτι τὸ λαμπρὸν ἐκείνων πνεῦμα δὲν ἐκρύωσε διόλου εἰς τὰ στήθη τῶν πολυπαθῶν ἀπογόνων των· ἡ ἀνάμνησις, ὅτι ἡ πατρίς σας εἶχε τὸν ὑψηλότερον τόπον, ὅταν τὰ ἄλλα ἔθνη εὐρίσκοντο εἰς κατὰστασιν δουλικήν, ἀπολαμβάνουσα τοιαῦτα δημοκρατικὰ καταστήματα, ὅποια ἀρχίζουν ἤδη νὰ κινῶν τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου, αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις σᾶς ἐνέπνευσε τὴν ἀπαραμείωτον γενναϊότητα, διὰ νὰ ἀνακτῆσετε, καὶ νὰ υπερασπίσετε τὰ φυσικὰ σας ἀναφαίρετα δικαιώματα.

Ἀλλ' οἱ πρόγονοί σας ἦσαν σοφοί, καὶ γενναῖοι· ἡ ἀνάμνησις αὕτη δὲν θέλει σᾶς ὁδηγήσει νὰ προσπαθήσετε παρομοίως διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῶν παλαιῶν σας τεχνῶν, καὶ γραμμάτων; Μέλλει νὰ εἰπῇ τις, ὅτι, ἀφοῦ ἐπολεμήσατε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τόπου σας, δὲν θέλετε κάμει ὅλα σας τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ ἀνακαλέσετε τὰ φῶτα, καὶ τὴν δόξαν τῶν εὐτυχισμένων ἡμερῶν σας; Ὁχι, Ἑλληνόπαιδες. Ἡμεῖς ἐλπίζομεν καλλήτερά πράγματα ἀπὸ σᾶς, γνωρίζομεν τὴν φυσικὴν σας δραστηριότητα, τὸν ἥρωικόν πατριωτισμὸν σας, καὶ τὴν δικαῆν διψάν σας διὰ τὴν μάθησιν καὶ τὰς ἐπιστήμας· γνωρίζομεν, ὅτι δὲν θέλετε ἀμελήσει τὰ φυσικὰ σας ταῦτα χαρίσματα, ἀλλὰ θέλετε παρῆρσι νὰ θεμελιώσετε τὴν μέλλουσαν ἠθικὴν μεγαλειότητα τῆς πατρίδος σας· καὶ ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ κατιστήσετε πάλιν τὰς Ἀθήνας «Τὸ ὄμμα τῆς Ἑλλάδος, τὴν πόλιν τοῦ κόσμου.» Ἡ ἐπιβρῶς τοῦ τόπου, τὸ κλίμα, καὶ ἡ γῆ σᾶς χορηγοῦν καὶ σήμερον τὰ ὅποια ἐχορηγοῦσαν πάντοτε χαρίσματα. Συχνὰ οἱ τόποι γίνονται

λάφυρον τοῦ κατακτητοῦ, καὶ τὰ καταστήματά τε ἐν μεταβάλλονται, ἢ ἀνατρέπονται· τέχνη, δόξα, ἐλευθερία· ἀλλ' ἡ φύσις μένει πάντοτε ὡραία· ὁ ἴδιος λαμπρὸς ἡ ἴδια δόξα, ἡ ἴδια ἐλευθερία· ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐλάμπετο εἰς τὸν Σωκράτην, καὶ Πλάτωνα, ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐλάμπετο εἰς τοὺς ἥρωας τῆς Σαλαμῖνος, καὶ εἰς τοὺς δημ. ηγέτους τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηναίων, λάμπει καὶ ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐλάμπετο σήμερον μετὰ τὴν αὐτὴν λάμψιν· πόσον λοιπὸν πρέπει νὰ προσπαθήσετε μετὰ ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προτέρας σας δόξης· Νέοι τῆς Ἑλλάδος. Πλάτῳ ὡκεανὸς χύνεται ἀνά μέσον μας· ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα φίλοι, καὶ ἀδελφοί σας. Σᾶς χαιρετοῦμεν ὡς γενεὰν ἐλευθέρων, γενναίων, καὶ εὐγενῶν. Σᾶς ἀγαπῶμεν, καὶ σᾶς σεβόμεθα διὰ τὴν ἀγαθὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν ἐλάβετε εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Σᾶς ἀγαπῶμεν διὰ τὴν ἀνάμνησιν τῶν προγόνων σας, καὶ μᾶς εἰσθε προσφιλεῖς, διότι ἠνώθητε μετὰ ἡμᾶς μετὰ τὴν ἠθικὴν καὶ νοερὰν σχεσιν. Ὁχι· ἡμεῖς μόνον σᾶς διευθύνομεν τοῦτο τὸ γράμμα μετὰ τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας. Εἰς ὅποιον μέρος οἱ θῆσαι τοῦ τῆς φιλολογίας τῶν κλασικῶν σας, καὶ ἡ ἱστορία τῶν νεωτέρων ἀγώνων σας ἔρθασαν, ἐκεῖ βαθύ αἰσθημα πρὸς βοήθειάν σας. Σᾶς παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς πιστεύσετε εὐκρινεῖς εἰς τὰς ὑποσχέσεις μας, ἔχοντες πάντοτε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι οἱ φίλοι σας εἰς Ἀμερικὴν στέκουσιν ἐνατενίζοντες εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ δόξαν τῶν ἀξιολόγων καταστημάτων σας μετὰ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ ἀνυπομονησίαν.

(Ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς.)

Ποικίλα.

Νέον φῶς. — Εἰς τὰς Ὁμοσπονδίας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς μεταχειρίζονται τώρα γενικῶς τὸ ἐκ τερεδινθίνης (τρεμεντίνης, καὶ οἰνοπνεύματος) μίγμα πρὸς φωτισμὸν τῶν οἴκων. Ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ εἶναι αὕτη. Βάλλουν εἰς ἀγγεῖον ἴσα μέρη ἐκ τῶν εἰρημένων πνευμάτων, ἀνακατόνουν αὐτὰ μέχρι τῆς τελείας συμμιξεως των, ἀφίνοῦν τὸ μίγμα καὶ κατασταλαίνει. Ἀφοῦ δὲ ἀποχωρισθῇ αὐτῷ τὸ καθαρώτερον, μεταχειρίζονται αὐτὸ εἰς τοὺς λύχνους. Εἰς τὸ Νεοδόρακον δὲ ἐχρησθῇ προνομίον εἰς τὸν ἐφευρετὴν λύχνου, ὅστις ἔχων θρυαλλίδα (φυτίλιον) ἀμιάντου, σφραγιστοῦ, ἢ νήματος, ἀποτελεῖ φλόγα φωτεινὴν, πυκνὴν, καὶ λαμπράν, χωρὶς νὰ προξενῇ καπνόν, οὔτε κάμειαν ἀποφορὰν τῆς τερεδινθίνης, χωρὶς νὰ σταῇ, καὶ τέλος πύτων χωρὶς νὰ ἔχη χρειάν ξεφυτίλιστος. Ὁ λύχνος οὗτος δὲν εἶναι δαπανηρότερος τοῦ ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ σπέρματος τοῦ κήτους.

Ποιμὴν τῆς ἀνεκλήρου ἀνιέρτου Γραβούρης ἀπέθανε νεωστὶ εἰς τὸ Ποσειδώνον, κατὰ τὰ Αἰθουαῖα σύνορα καίμενον χωρίον, εἰς ἡλικίαν 169 ἐτῶν.

Πρὸ ολίγων μηνῶν ἀπέθανεν ἐν Μόσχᾳ καὶ ἀνδρόγυνον, τοῦ ὁποῦ οὐ μὲν ἀνὴρ, ἐκτελεσθεὶς τὴν τέχνην, ἦτον 162 ἐτῶν, ἡ δὲ γυνὴ, 159. Ἄφασαν δὲ καὶ τέκνα, τῶν ὁποίων τὸ μικρότερον ἦτον 124 ἐτῶν.

Ἐν τινὶ πόλει τῆς Γαλλίας γυνὴ τις 88 ἐτῶν, ἥτις ἀπέθανε πρὸ ολίγου, εἶχεν αἰσθῆθαι εἰς τὸ 37 ἐτος τῆς ἡλικίας τῆς τὰ συμπτώματα τῆς ἐγκυμοσύνης, ἥτις ἦν προσέτι καὶ τοῦς προσηνύοντας τὴν γέννησιν πόνους, ἀλλ' αἰφνιδίως ἐπαύσαν αἱ ἐκδηλῶσαι, καὶ ἐλάττω τὸ ὄγκωμα αὐτῆς ὥστε εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἦτον ἐγκυος, καὶ παρήγγειλε νὰ τὴν ἀμύσει τὴν αὐτὴν μετὰ θάνατον. Τοῦτου δὲ γενεμένου, ἀπεδείχθη ὅτι δὲ ἦτον ὑπερμενένη ἡ γυνὴ, ἐπειδὴ εὐρίσθη τὸ ἐμβρυον ὁλοκληρῶς κατασπασμένον, τὸ ὅποιον διὰ τὴν χονδρότητα καὶ τὸ βάρος τοῦ δεικνύει ὅτι ἦτον καταλῶς σχηματισθῇ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λαι κληρονομήσῃ, ἢ θέλει παρακμάσει τὸ κράτος τῆς, ἢ ἡ δόξα τῆς.
 Ἄνθρωποι, ἀναγκαζόμενοι νὰ σᾶς δώσω ἀπλυστάτον τι δείγμα
 τῶν ὁρίων λέγω, ἤθελα σᾶς ὁδηγήσει εἰς τὰ Βρετανικὰ
 Βουλευτήρια, ὀνομαστὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς σοφί-
 ας τῆς ἐκείνης, καὶ σᾶς δείξει ἐκεῖσε τοὺς περιφήμους ῥήτο-
 ρας κατεῦντας τὸν Θουκυδίδην, ὡς τὰ παιδιὰ τὰ τὴν
 Γραμματικὴν διδασκόμενα.

Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ ἡ μελέτη τοῦ πα-
 ρελθόντος ἐπροξένησαν τοσοῦτον ὄφελος καὶ τότεν δόξαν
 εἰς τὴν ξένην ἔθνη, πόσω μᾶλλον ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ σπου-
 δάζωμεν τὰ ἐνδοξα ἔργα τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ἐ-
 γεννημένοι ἐσμεν υἱοὶ ἐκείνων, καὶ ὡς υἱοὶ, ἔχομεν δικαίωμα παρὰ
 πάντας ἄλλους εἰς τὴν πατρικὴν μας κληρονομίαν, καὶ οὔτι-
 νες εἰμεθα ὑποκριταὶ εἰς τὴν ἰδίαν σκηνήν; Ὅθεν καὶ δυ-
 νάμεθα νὰ περισθῶμεν ἐκ τῆς σπουδῆς ταύτης οὐσιωδε-
 στάτας ὠφελείας, καθότι αἱ πράξεις καὶ αἱ ἰδέαι τῶν
 πατέρων μας ἡμποροῦν βίβαια νὰ ἐφαρμίζονται, ἢ νὰ ἐ-
 παναλαμβάνονται καταλληλότερον ἐδῶ ἢ ἄλλαχόσε.

Αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εὐερισκί-
 μεθα, μᾶς ἐπιβάλλουσιν ἀφευκτον χρεὸς τὸ νὰ μελετῶμεν
 τὰ αἷτια τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς πτώσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
 ἄλλων λαῶν τῆς γῆς· ζῶμεν εἰς ἐπιφύθου ἡμέρας, καὶ ἔχουμεν
 παρ' ἄλλοτε ἀνάγκην τῆς διδασκαλίας τῶν προγεγενημέ-
 νων· πρέπει ἄρα νὰ ἐξηγηθῶμεν περὶ τούτου ὡς περὶ μυστη-
 ρίων; Ἡ ἀνδρία μας ἐστάθη ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών μας, ὥρ-
 μήσαμεν εἰς τὸ στάδιον, ἄξιοι μᾶλλον θαυμασμοῦ ἢ ἐπχ-
 ρου· πλὴν ἡ συνειδήσις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπευφήμησε
 τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνός μας, τὰ ἔθνη ἐφοβήθησαν περὶ
 ἡμῶν κατὰ τὴν φρικτὴν ταύτην πάλην, καὶ ἀπέπεμψαν εὐ-
 χὰς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ βοηθείας εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
 οἱ βασιλεῖς δὲ ἡμᾶς ἐπολέμησαν· ἀλλ' ὅμως τὸ λαμπρὸν
 ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς μας, τῆς ἐλευθερίας μας δὲν ἀπε-
 πληρώθη εἰσέτι.

Πολλὰ μένει νὰ πράξωμεν, πολλὰ καὶ νὰ φοβώμεθα·
 καὶ πόθεν δυνάμεθα νὰ ἐξαντλήσωμεν ἐορμητείας προσφue-
 στέρας εἰς τὸ νὰ καταβάλλωμεν τὰ προσπίπτοντα παρὰ
 εἰς τὰς ἱστορίας; Ποῦ βλέπομεν ἐναργέστερον τὰ πράγματα,
 τὰ ὅποια ὠφέλησαν, ἢ ἔβλαψαν τοὺς προγόνους μας παρὰ
 εἰς τὰς ἱστορίας; Ποῦ καλῆτερον πειθόμεθα περὶ τῆς ἀλη-
 θείας, ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἐνδοξότερον διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ
 τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας, καὶ τίποτε ὀ-
 λεθριώτερον εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐμφυλίους
 πολέμους; Ἐνδεκα χρότοι τρέχουσιν, ἀφ' οὗ εἰμεθα τὸ θέα-
 μα καὶ τὸ ἀκρόαμα τῶν ἐθνῶν ὅλων τῆς αἰκουμένης, καὶ
 βίβαια δὲν θέλομεν μείνει χωρὶς μέλλιν. Αἱ ἐπερχόμε-
 ναι γενεαὶ ἀπειλητικῶς ἰστάμεναι, εἰν' ἔτοιμοι νὰ ἐκφωή-
 σωσι τὰς ἀποφάσεις των.

Τῶν γενεῶν τούτων τὰς ἀδεκάστους ἀποφάσεις εὐλαδού-
 μενοι, ἄς προσπαθήσωμεν νὰ γείνωμεν ὑπὲρ ἡμῶν· θέλομεν
 δὲ τὸ κατορθώσει. Ἄν σπεύσωμεν νὰ πλουτισθῶμεν μὲ τοὺς
 θαυραυτοὺς τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν. Εἰς σᾶς μάλιστα ἀνή-
 κει, ὦ νέοι, νὰ λαμπρύνετε τὸν νοῦν σας μὲ τὰ φῶτα τῆς
 ἱστορίας, καὶ νὰ ἀξιωθῆτε τῶν μεταγενεστέρων τὰς εὐφη-
 μίας· διότι σεῖς εἰς τὰ στήθη σας καὶ εἰς τὰς δεξιὰς σας
 φέρετε τὴν πατρίδα. Καθὸ πολῖται, χρεωστέετε νὰ ἐκθέτε-
 τε εἰς τὰς Βουλὰς σωτηριωδεστάτας διὰ τὸ Κράτος γνώ-
 μας· καθὸ στρατιῶται καὶ ὁπλαρχηγοί, νὰ τὰς ὑπερασπίζε-
 τε μὲ τὰ ξίφη εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, καὶ νὰ τὰς σφρα-

γίζετε μὲ τὸ αἷμά σας. Διὰ σᾶς θέλουν ἀναμφιβίλως ὀ-
 μιλήσει οἱ σύγχρονοι, διὰ σᾶς καὶ οἱ μετὰ τούτους. Ὡς νέοι
 Ἕλληνες, ἀγαπᾶτε τὴν πατρίδα σας! ἤδη ὅτε ἡ τρυφερὰ
 καὶ ἀθάνα ἡλικία σᾶς ἐμπνέει ἐνθουσιασμόν, συνεθίσατε νὰ
 λατρεύετε τὸ ἔθνος ὡς Θεότητα· ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ ἔθνους ἄς εἶναι,
 ὡς ἀρμυζειεῖς τὴν Δείλην, ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ὡς πότον ὡραία πατρίδα ἡ φύσις μᾶς ἐχάρισεν! ὦ βλα-
 στοὶ καλῆς γῆς! Ἄν δὲν σᾶς ἰγνώριζα ἀρκετὰ φλεγομένους
 ἀπὸ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα, καὶ ἐπεθύμουν τὰ σᾶς καταφλέξω
 ἔτι μᾶλλον, ἤθελα παραβάλλει μὲ λόγους συγκεχυμένους τὴν
 πατρίδα σας μὲ τὰ ἀήλιτα ἔπλα τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπλα, τὰ ὅ-
 ποια ὑπῆρξαν τὸ ἔργον τῶν Θεῶν τοῦ θαύματος τῶν ἡρώων, ἢ κατα-
 στρεφὴ μιᾶς Μινωρχίας, καὶ ἡ ἔρις τῶν περιφήμων βα-
 σιλέων. Ὡς νέοι, μιμήθητε τὸν ἥρωα, ὅστις πρῶτος ἐξώσθη
 τὰ ἔπλα ταῦτα, καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἔγγονοι, καὶ γείνετε,
 ὡς ἐκεῖνος, ὁ τρέμος τῶν ἐχθρῶν καὶ ἡ δόξα τῶν ἐαυτῶν σας.

Ὡς ὑδιάθετοι νέοι! τὰ πρῶτα ἄνθη τῆς ἡδῆς ἀναφύονται
 εἰς τὰ ἄδολα πρόσωπά σας. Εἶθε νὰ ἐξασκήσετε τὸ ἐ-
 πίλοιπον τῆς ζωῆς σας εἰς τὴν σπουδὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν
 πραγμάτων ἱερῶν καὶ εὐκλεῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα! Εἶθε κα-
 θεῖς ἀποδηήσκων νὰ ὁμοιάσῃ τὸν ἀθάνατον ἐκεῖνον τῶν Ἀθη-
 νῶν τεχνίτην, ὅστις τελειώσας τὸ ἄγαλμα τῆς ἡρώϊκῆς Παλ-
 λάδος, ἐξεκόνισε τὸν ἐαυτὸν του εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς Θεᾶς.

Γράμμα τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν τῇ Ἀμερικῇ Σχο-
 λείου, ἐπονομαζομένου Βαξέγγεουον, πρὸς
 τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς μίαν συνέλευσιν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου κατὰ
 τὴν Οὐάσιγκτονίαν, γενομένην εἰς τὸ παρακλήσιον τοῦ σχο-
 λείου, τὴν παρασκευὴν, 20 Ἰανουαρίου 1832, ὁ Κύριος I. K.
 Ριχμόνδος νεωστὶ ἐπιστρέψας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὠμίλησε
 περὶ συστάσεως ἐνός σχολείου ἐν Ἀθήναις. Ὑστερον ἀπὸ μίαν
 σύντομον, ἀλλὰ πολλὰ σπουδαίαν ἐκθεσιν τῶν ἡθῶν, καὶ τῆς
 παιδαγωγίας εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ μίαν κατανοητικὴν περι-
 γραφὴν τῆς ἐρημώσεως, ἡ ὁποία βασιλεύει εἰς τὰς ποτὲ
 λαμπρὰς Ἀθήνας, ἐτελείωσε τὸν λόγον μὲ μίαν ἐκθεσιν τῶν
 πολλῶν καὶ μονίμων καλῶν, ὅσα κατ' ὀρθὸν λόγον ἐλπίζον-
 ται ἀπὸ τὴν σύστασιν τοῦ προβλημένου καταστήματος. Ὅθεν,
 ἀφοῦ ὠργανίσθη εἰς τάξιν ἡ Συνέλευσις, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἀκό-
 λουθα.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι αἰσθανόμεθα βαθέως τὰ ἀγαθὰ τῆς
 παιδαγωγίας, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ λάβωμεν μέρος ἐξαίρετως
 εἰς τὰς προσπάθειας πρὸς σύστασιν σχολείου εἰς Ἀθήνας,
 διὰ τοῦτο ἀπεφασίσταμεν νὰ συστηθῇ Ἐπιτροπὴ σύνθετος
 ἀπὸ 8 μέλη, διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ ἐν γράμμα πρὸς τοὺς νέους τῆς
 Ἑλλάδος, ἐκφραστικὸν τῶν αἰσθημάτων τῆς συμπαθείας καὶ
 τῆς ἀγάπης μας, καὶ τῶν μεγίστων εὐχῶν μας διὰ τὴν ἐπι-
 τυχίαν τοῦ εὐγενοῦς των ἐπιχειρήματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκπληροῦσα τὸ χρεὸς τῆς, ἠτοίμασε τὸ ἀκό-
 λουθον γράμμα.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος. Αἱ προσπάθειαι τῶν φιλανθρώπων
 συμπολιτῶν μας εἰς τὸ νὰ συστήσουν ἐν Ἀθήναις κατὰστη-
 μα πρὸς ἄμεσόν σας ὠφελίαν, ἐξύπνησαν εἰς ἡμᾶς τὴν συμ-
 πάθειαν καὶ ἀγάπην, τὰ ὅποια ἡσθάνθημεν πάντοτε διὰ
 τὴν δυστυχὴ πατρίδα σας. Τὸ εὐτυχὲς τέλος τῶν νεωτέ-
 ρων ἀγώνων σας σᾶς ἐθεσαν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας·
 καὶ τὸ πρᾶγμα, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν τελειοποίησιν τώρα συ-
 νεργοῦμεν, εἶναι ἡ ἐξύψωσις αὐτῆς τῆς ἀπόλαύσεως διὰ τῶν